

ק"פ 34468/03/13 - רחמים חוכימה, יונה חוכימה נגד עו"ד איתי חבר, עודד זאב

בית משפט השלום בנתניה

ק"פ 34468-03-13 חוכימה ואח' נ' חבר ואח'
בפני כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
קובלים
1. רחמים חוכימה
2. יונה חוכימה
נגד
נאשמים
1. עו"ד איתי חבר
2. עודד זאב

החלטה

1. במהלך ישיבת ההקראה אשר התקיימה ביום 15/12/13, הועלו מטעם הנאשמים טענות מקדמיות שונות בנוגע לעבירות המיוחסות להם בכתב הקובלנה, לרבות טענת התיישנות. הקובל 1 ביקש שהות להגיב בכתב לטענה זו, וביום 26/12/13 התקבלה תגובת הקובל בכתב לעניין טענת התיישנות. ביום 5/1/14 התקבלה, בהוראת בית המשפט, השלמת הבהרה מטעם הקובל לעניין העבירות המיוחסות לנאשמים בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

המסגרת הנורמטיבית-

2. התיישנותן של עבירות מוסדרת בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982. בהתאם לסעיף זה, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה -

(2) בפשע אחר - עשר שנים;

(3) בעוון - חמש שנים.

סעיף 9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי מוסיף וקובע כי:

" בפשע או בעוון אשר תוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה לגביהם חקירה על פי חיקוק או הוגש כתב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, יתחיל מנין התקופות מיום ההליך האחרון בחקירה או מיום הגשת כתב האישום או מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, הכל לפי המאוחר יותר".

3. מן המסמכים שהוגשו מטעם הקובל לביהמ"ש ומתגובת פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 31/10/13, מתקבלים הנתונים הבאים:

עדותה של הקובלת נגבתה ביום 18/10/06. ביום 24/10/06 נסגר התיק בהיעדר עניין לציבור על ידי רמ"ח מרחב שרון ומאז לא בוצעה בתיק פעולת חקירה כלשהי. המסקנה המתבקשת הנה שהחקירה הסתיימה, לכל המאוחר, ביום 24/10/06.

4. בהתאם לאישום הראשון בקובלנה, מיוחסות לנאשם 1 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ושל הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין, כל זאת בגין אירוע שהתרחש, עפ"י הנתען, ביום 17/10/06. כן מיוחסת לשני הנאשמים, בגין אותו אירוע, עבירה של אחיזת מקרקעין בכוח לפי סעיף 190 לחוק העונשין. ארבע העבירות אותן אוחז האישום הראשון הן עבירות עוון ולפיכך תקופת ההתיישנות לגביהן הנה של חמש שנים.

כתב הקובלנה הוגש לביהמ"ש ביום 18/3/13.

נוכח העובדה שההליך האחרון בחקירה התרחש לכל המאוחר ביום 24/10/06, הרי שבהיעדר הגשת כתב אישום או הליך אחר מטעם ביהמ"ש, חלפה תקופת ההתיישנות ביום 24/10/11.

אין בידי לקבל את טענת הקובל לפיה ההליכים האזרחיים שננקטו בינו לבין הנאשמים מפסיקים את מרוץ ההתיישנות, שכן ההליך מטעם ביהמ"ש, אליו מכוון סעיף 9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, הנו הליך הקשור לתיק הפלילי ולא הליך אזרחי אחר בין אותם צדדים.

עוד אציין, כי הוראות חוק ההתיישנות, התשי"ח - 1958, אליהן מפנה הקובל בתגובתו, אינן רלוונטיות לענייננו, שכן חוק זה מסדיר התיישנותן של תובענות ובהתאם לסעיף 1 לחוק האמור, "תובענה" מוגדרת כהליך אזרחי לפני בית משפט; קובלנה איננה הליך אזרחי בפני ביהמ"ש אלא הליך פלילי עליו חלות הוראות חוק סדר הדין הפלילי הנוגעות לכתב אישום (ראו סעיף 70 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

כלל הוא, כי התביעה (ובמקרה זה הקובל), היא הנושאת בנטל ההוכחה, שהעבירה נשוא האישום לא התיישנה וספק בעניין זה פועל לטובת הנאשם (ר' !. קדמי על סדר הדין בפלילים, חלק שני א, תשס"ט-2009, ע' 1326). הקובל לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא הוכיח קיומו של "אירוע מנתק" מאז 24/10/06, כנדרש על פי סעיף 9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ולפיכך אני קובעת כי העבירות נשוא האישום הראשון התיישנו ודין להתבטל.

5. בהתאם לאישום השני בכתב הקובלנה, מיוחסת לנאשם 1 עבירה של מסירת ידיעה כוזבת לפי סעיף 243 לחוק העונשין (ע' 10 לקובלנה). עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין, איננה מנויה עם העבירות, אשר לפי התוספת השנייה לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי אדם להגיש בגינה קובלנה (ר' סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי). המסקנה המתבקשת הנה שעבירה זו הוגשה בחוסר סמכות ולפיכך יש לראותה כבטלה.

6. בפרט האישום השלישי מיוחסות לשני הנאשמים עבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 וכן

עבירה של הוצאת דיבה ולשון הרע לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (ר' ע' 19 לקובלנה).

עבירה לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע הנה עבירת עוון, בעוד שעבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות הנה עבירת פשע.

העבירה לפי חוק לשון הרע, מיוחסת לנאשמים בגין כתבי הגנה שהגישו לבית המשפט לענייני משפחה בכפר סבא, בדצמבר 2006 (ר' מוצג ת/13 לכתב הקובלנה וס' 34 ואילך לקובלנה). אציין, כי לא נוהלה חקירה משטרתית בעניין זה.

בהיעדר הגשת כתב אישום או הליך אחר מטעם ביהמ"ש, חלפה תקופת ההתיישנות לגבי עבירה זו בחודש דצמבר 2011. הקובל לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא הוכיח קיומו של "אירוע מנתק" מאז דצמבר 2006, כנדרש על פי סעיף 9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ולפיכך אני קובעת כי דינה של העבירה לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, להתבטל מחמת התיישנות.

באשר לעבירה לפי חוק הגנת הפרטיות, לא היה ברור מכתב הקובלנה לאלו עובדות מתייחסת עבירה זו ובאלו תאריכים נטען כי בוצעה. מן ההבהרה בכתב שהעביר הקובל לביהמ"ש ביום 5/1/14, עולה כי מיוחסות לנאשמים העבירות הבאות, בהתאם לחוק הגנת הפרטיות:

א. לנאשם 1 מיוחס כי בלש או התחקה אחר הקובל ביום 17/6/06, וזאת בניגוד לסעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות (ע' 2 לכתב ההבהרה מטעם הקובל).

ב. לנאשמים מיוחס, ללא נקיטה בתאריך ביצוע העבירה, כי "פגעו במזיד בצנעת חייו האישיים של הקובל תוך שימוש בדיעה על ענייניו הפרטיים...הנאשמים שלחו וכתבו מכתבים לרשויות לעורכי דין ולבתי משפט העוסקים בצנעת חייו האישיים של הקובל לצורך מינוי אפטרופסים מטעמם ובכך עברו כלפי הקובל עבירה לפי סעיף 2(9), 2(11) בחוק הגנת הפרטיות.. " (ע' 2 לכתב ההבהרה מטעם הקובל).

נוכח העובדה שתקופת ההתיישנות הקבועה לצדן של עבירות מסוג פשע הנה תקופה של עשר שנים, העבירות לפי חוק הגנת הפרטיות טרם התיישנו בעת הגשת הקובלנה.

סוף דבר -

7. העבירות המופיעות באישום הראשון והשני בכתב הקובלנה וכן העבירה לפי חוק איסור לשון הרע, המופיעה באישום השלישי לכתב הקובלנה, מבוטלות מחמת התיישנות או מחמת העדר סמכות להגישן, כמבואר מעלה.

8. נוכח החלטתי דלעיל, מתייתר הצורך לדון בבקשת הקובל, מיום 26/12/13, לפטור את הקובלת 2 מעדות, שכן העבירות הנוגעות אליה התיישנו.

הקובל יגיש תוך 7 ימים לאישור ביהמ"ש בקשה מעודכנת לזימון עדים, אשר תתייחס רק לעבירה שנותרה בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.